

Editorial

V rukou držíte v pořadí již třetí supplementum časopisu *Theatralia* věnované představení lexikografického projektu Ústavu pro českou literaturu AV ČR, v. v. i. s názvem *Moderní česká divadelní hra (1896–1989); Mezi textem a inscenací (slovník děl)*. V předešlých číslech byla přetištěna hesla zaměřená na česky psanou dramatickou tvorbu šedesátých let minulého století (konkrétně na hry *Kdyby tisíc klarinetů, Majitelé klíčů, Zámek, Vyrozumění, Na koho to slovo padne* a *Kosmické jaro*) a na hry přelomu devatenáctého a dvacátého století (*Vina, Radúz a Mahulena, Bratrství, Lásky hra osudná* a *Faëthón*). Náplní přítomného čísla jsou pak hry dvacátých let minulého století – tedy epochy těsně popřevratové, která byla v oblasti původní dramatické tvorby neobyčejně plodná a velmi výrazně ovlivnila podobu a další vývoj českého dramatu.

Přílohu otevírá text věnovaný výpravné historické epeji Arnošta Dvořáka (*Husité*), po němž následuje heslo představující expresionistickou grotesku Jana Bartoše (*Krkavci*). V pořadí třetí text supplementa se zaměřuje na dobově velmi populární veselohru Františka Langera (*Velbloud uchem jehly*) a čtvrté heslo cílí pozornost na Mahenovo experimentální „dramatické“ dílo (*Husa na provázku*). Poslední dva texty přílohy pak zpřítomňují dramatický debut Vladislava Vančury (*Učitel a žák*) a Longenovu nejúspěšnější divadelní frašku (*C. k. polní maršálek*).

Stejně jako v případě obou předcházejících svazků i tentokrát doufáme, že průběžné publikování výsledků našeho dlouhodobého projektu čtenářům z řad odborné veřejnosti přinese užitečné informace o proměnách české dramatické produkce a především další „průběžnou zprávu“ o našem vznikajícím slovníkovém díle.

Aleš Merenus

